

Received: 18 May 2019  
Revised: 21 June 2019  
Accepted: 25 June 2019  
Published: 30 June 2019

## EUROPEAN ADMINISTRATIVE COOPERATION

## EUROPEJSKA WSPÓLPRACA ADMINISTRACYJNA

---

**Katarzyna Samulska**

PhD., The Jacob of Paradies University in Gorzow Wielkopolski / Poland

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1631-3151>

\* Corresponding author: e-mail: [ksamulska@ajp.edu.pl](mailto:ksamulska@ajp.edu.pl)

---

### **Abstract:**

This article covers the discussion of a new legal institution regarding European administrative cooperation introduced into the Code of Administrative Procedure. The scope, size and detail of the provisions governing transnational administrative cooperation were analyzed. The principles of European administrative cooperation and the scope of the title issues were discussed. Attention was paid to the ways of initiating this cooperation and form. Reference has been made to the adopted solutions in the field of European administrative cooperation for the regulation of the draft Model of the EU Administrative Procedure Code prepared by Research Network on EU Administrative Law. Conclusions regarding the nature and shape of the adopted solutions in the field of European administrative cooperation were drawn.


**Keywords:** European administrative cooperation, principles of European administrative cooperation, ReNEUAL

### **Streszczenie:**

Niniejszy artykuł obejmuje omówienie nowej instytucji prawa wprowadzonej do Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczącej europejskiej współpracy administracyjnej. Analizie poddano zakres i rozmiar oraz szczegółowość przepisów regulujących ponadnarodową współpracę administracyjną. Omówione zostały zasady europejskiej współpracy administracyjnej, zakres podmiotowy i przedmiotowy tytułowej problematyki. Zwrócono uwagę na

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license  
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

**Samulska K., (2019).** European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies*, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157

[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)

sposoby wszczęcia tej współpracy oraz formy. Odniesiono przyjęte rozwiązania w zakresie europejskiej współpracy administracyjnej do regulacji projektu Modelu kodeksu postępowania administracyjnego UE przygotowanego przez Research Network on EU Administrative Law. Wyprowadzono wniosku dotyczące charakteru i kształtu przyjętych rozwiązań w zakresie europejskiej współpracy administracyjnej.

**Słowa kluczowe:** europejska współpraca administracyjna, zasady europejskiej współpracy administracyjnej, ReNEUAL

## **Główny zarys problemu i jego związku z ważnymi kwestiami naukowymi i praktycznymi.**


### **Przepisy ogólne.**

Ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2017 poz. 935) wprowadzona została do Kodeksu postępowania administracyjnego nowa instytucja prawna w postaci europejskiej współpracy administracyjnej. Art. 1 pkt 6 k.p.a. wskazuje, że europejska współpraca administracyjna stanowi niezależny od jurysdykcyjnego postępowania administracyjnego przedmiot regulacji. Wniosek taki potwierdza również systematyka Kodeksu postępowania administracyjnego, bowiem przepisy o europejskiej współpracy administracyjnej umieszczono w nowym dziale, tj. w nowej podstawowej jednostce systematyzacyjnej k.p.a. (Dział VIII a, art. 260a -260g). Regulacja ta ma na celu uporządkowanie zasad współpracy pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej i organami administracji publicznej państw Unii Europejskiej oraz organami państw Unii i instytucjami unijnymi. Zasada lojalnej współpracy, wzajemnego poszanowania i wsparcia organów państwowych i unijnych w celu realizacji celów UE wynika z art. 4 ust. 3 Traktatu ustanawiającego UE (Dz.U. UE C 326, 26/10/2012P.0001-0390.).

Artykuł 6 TFUE kwalifikuje współpracę administracyjną do kompetencji Unii Europejskiej w zakresie prowadzenia działań mających na celu wspieranie, koordynowanie lub uzupełnianie działań państw członkowskich. W art. 197 ust. 1 i 2 TFUE zakres współpracy administracyjnej został co prawda zawężony do skutecznego wdrażania prawa Unii przez państwa członkowskie, z zastrzeżeniem że żadne z tych państw nie ma obowiązku korzystania z takiego wsparcia, oraz z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich (Kędziora R., 2017). W art. 197 ust. 3 TFUE przewidziano, że powyższe regulacje nie naruszają pozostałych postanowień Traktatów przewidujących współpracę administracyjną między państwami członkowskimi oraz między nimi a Unią, czyli nie wy-

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

**Samulska K., (2019),** European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157*

[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)

kluczają organizowania i podejmowania współpracy w innych sferach, objętych prawodawczymi kompetencjami UE.

Określona w przepisach prawa wtórnego Unii konieczność współdziałania na różnych płaszczyznach, w ramach procedur administracyjnych, wymogła wprowadzenie do Kodeksu postępowania administracyjnego mechanizmów współpracy transgranicznej.

W uzasadnieniu projektu do zmian kodeksu postępowania administracyjnego projektodawca wskazał, że dla skutecznej i efektywnej współpracy administracyjnej niezbędne jest ustanowienie również w polskiej procedurze administracyjnej swego punktu odniesienia, który uporządkuje zasady współpracy organów i nada jej konkretną treść normatywną (w uzasadnieniu projektu 1183).

Nowa regulacja prawna stanowi interesujące zagadnienie badawcze polegające na analizie zakresu i rozmiarów oraz szczegółowości przepisów regulujących ponadnarodową współpracę administracyjną.

### **Analiza najnowszych badań, aktów prawnych i literatury przedmiotu, w których podjęto omówienie podjętej problematyki.**


Ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw ustawodawca wprowadził szereg nowych instytucji prawnych, w tym europejską współpracę administracji. Analiza wprowadzonych rozwiązań prawnych uregulowana została w licznych komentarzach do Kodeksu postępowania administracyjnego, np. pod redakcją R. Hauser, pod red. M. Wierzbowskiego, A. Wiktorowskiej, red. R. Hauser, M. Wierzbowski, a także R. Kędziora i inne. Problematyka tytułowego zagadnienia była ujmowana także w artykułach, np. M. Błachucki, (2017). *Współdziałanie organów administracji publicznej na szczeblu krajowym i europejskim w świetle nowelizacji kpa*, Radca Prawny. Zeszyty naukowe 2(11)/2017.

### **Cele i metody badawcze podjęte w analizie tematu.**

Celem artykułu jest analiza nowej instytucji prawnej wprowadzonej do Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczącej europejskiej współpracy administracyjnej. Wskazanie przyczyn jest wprowadzenia do polskiej procedury administracyjnej. Analiza zakresu i rozmiaru oraz szczegółowości przepisów regulujących ponadnarodową współpracę administracyjną. Opracowanie ma charakter teoretyczny, stąd też podstawową metodą badawczą jest metoda dogmatyczna, pozwalająca na poddanie analizie aktualnie obowiązujących przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Samulska K., (2019). European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies*, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157

[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)

nego. Zastosowano także metodę analityczną w odniesieniu do dorobku doktryny prawa administracyjnego procesowego.

### **Prezentacja przeprowadzonej analizy. Dyskusja.**

#### **Zasady europejskiej współpracy administracyjnej.**

Współpraca, czyli współdziałanie charakteryzuje się tym, że współdziałające organy są wzajemnie niezależne i równorzędne. Nie mają możliwości w ramach współdziałania wydawania wiążących poleceń przez jeden organ administracji publicznej drugiemu. Każdy działa wyłącznie w ramach swojej właściwości i w celu realizacji powierzonych mu zadań (Błachucki M., 2017, s 36).

Przepisy prawa polskiego nie określają przypadków, gdy polskie organy administracji publicznej zobowiązane są do udzielania niezbędnej pomocy ani nie określają zasad tej pomocy. Jest to materia regulowana przepisami prawa UE (Wyszomierski Ł., 2018). Zgodnie z art. 260 a k.p.a. organy administracji publicznej udzielają pomocy organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz organom administracji Unii Europejskiej, jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej tak stanowią i na zasadach określonych w tych przepisach.

Przez zasady realizacji obowiązku europejskiej współpracy administracyjnej należy rozumieć „wszelkie przepisy prawa Unii regulujące przesłanki, zakres, rodzaje i formy współpracy administracyjnej” (Wróbel A., 2017, s. 437). W związku z tym regulacja kodeksowa ma jedynie charakter subsydiarny i ramowy. Przepisy będą miały zastosowanie jedynie, gdy normy prawa unijnego zawierają konkretne rozwiązania dotyczące współdziałania organów administracji unijnej i organów państw członkowskich UE. Zgodnie z art. 260 g k.p.a. przepisów nowego działu nie stosuje się, jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej lub przepisy szczególne dotyczące europejskiej współpracy administracyjnej stanowią inaczej.

Komentowany przepis statuuje ogólną zasadę prymatu przepisów prawa europejskiego w odniesieniu do prowadzenia czynności przez organ udzielający pomocy. Dotyczy to przepisów wynikających z regulacji sektorowych (sector-specific law), czyli określających postępowanie w dziedzinach regulowanych przez prawo europejskie. Przyjąć zatem należy, że polskie uregulowania kodeksowe mają charakter ramowy i subsydiarny względem właściwych przepisów prawa europejskiego. Przykładem może być choćby rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 882/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych i przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami doty-

czącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.Urz. UE L Nr 165, s. 1 ze zm.) (Kraczkowski A., 2018).

Zakres podmiotowy europejskiej współpracy administracyjnej obejmuje trzy grupy podmiotów: krajowe organy administracji państw członkowskich UE, organy administracji UE oraz organy państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (są to Islandia, Norwegia i Lichtenstein) oraz Konfederacji Szwajcarskiej, jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej znajdują zastosowanie do tych państw (Dz.U.2018.0.2096 - Art. 260 f k.p.a.). Ustawodawca wskazał, że europejska współpraca administracyjna może mieć miejsce pomiędzy organami administracji krajowej państwa UE - jako współpraca horyzontalna oraz pomiędzy polskimi organami administracji, a organami administracji publicznej UE jako współpraca wertykalna.

Pojęcie organu administracji publicznej, stosowane w przepisach Działu VIIIa k.p.a., należy rozumieć zgodnie ze znaczeniem nadanym temu pojęciu przez przepis art. 6 § 2 pkt 3 k.p.a. Właściwość organów w przedmiocie udzielenia pomocy określana będzie na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli prawo UE nie stanowi inaczej.


A zatem pierwszeństwo w tym zakresie mają przepisy prawa Unii Europejskiej, dopiero w przypadku ich braku zastosowanie będą miały art. 19-23 k.p.a.

Zakres przedmiotowy współpracy obejmuje w szczególności, zgodnie z art. 260 a § 2 k.p.a., udostępnianie informacji o okolicznościach faktycznych i prawnych oraz wykonywanie czynności procesowych w ramach pomocy prawnej. Cechą charakterystyczną wprowadzonych regulacji jest to, że europejska współpraca administracji ma dotyczyć czynności zarówno wykonywanych w ramach konkretnego postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej i załatwianych milcząco.

Zgodnie z dyspozycją art. 260a § 2 organy administracji publicznej w ramach udzielania pomocy organom państw trzecich do tego uprawnionym mogą to uczynić zarówno na wniosek, jak i z urzędu. Ustawodawca wskazuje podstawowe formy wykonywania pomocy dla organu wnioskującego. Najczęstszym przypadkiem będzie udzielanie informacji będących w posiadaniu polskiego organu administracji zarówno o charakterze faktycznym, jak i prawnym oraz przeprowadzanie czynności procesowych. Należy wskazać, że informacje o charakterze faktycznym powinno się traktować jako pozyskiwanie oświadczeń wiedzy organu administracji. Nie jest zaś jasne, czy udzielanie informacji prawnej ma się odbywać w formie wskazania podstaw

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license  
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Samulska K., (2019). European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies*, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157

[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)

prawnych dopuszczalności wnioskowanego działania, czy też na interpretacji stanu faktycznego (Kraczkowski A., 2018).

Udzielanie pomocy dotyczyć będzie głównie, jak wskazuje w uzasadnieniu projektodawca, przekazywania danych dotyczących stron postępowania lub innych osób, których ono dotyczy. W konsekwencji konieczne jest zapewnienie podmiotom, których dane zostają przekazane, czynnego udziału w postępowaniu, a więc przede wszystkim udzielenie im informacji o podjętych w ramach współpracy czynnościach.

### **Wszczęcie współpracy i jej forma.**

Zgodnie z dyspozycją art. 260 a § 2 k.p.a. organ administracji publicznej udziela pomocy z urzędu albo na wniosek. Artykuł 260a § 4 k.p.a. nakłada na organ udzielający pomocy obowiązek poinformowania organu wnioskującego o wszczęciu postępowania. Ustawodawca jednocześnie dopuścił możliwość odstąpienia od informacji w przypadku istnienia przyzwolenia wynikającego z odrębnych przepisów. Zgodnie z utrwaloną w polskim porządku prawnym zasadą taki przepis powinien być jasno i wyraźnie określony w innych aktach prawnych. Można również domniemywać, iż takie wyłączenie może być również dokonane poprzez powołanie się na rozpoznawczą w prawie europejskim klauzulę porządku publicznego, która zezwala na odstępstwo od norm podstawowych wynikających z konkretnego aktu prawa unijnego (Kraczkowski A., 2018).


W przypadku złożenia wniosku o udzielenie pomocy w zakresie europejskiej współpracy administracyjnej powinien on określać, co najmniej, przedmiot i treść tej pomocy oraz powoływać przepis prawa Unii Europejskiej, na podstawie którego pomoc ma zostać udzielona. Wymogiem formalnym wniosku jest także jego uzasadnienie.

Z uzasadnienia ma wynikać, jaki przepis prawa europejskiego jest podstawą udzielenia pomocy oraz brak możliwości podjęcia danej czynności samodzielnie przez organ wnioskujący.

Wszystkie elementy uzasadnienia powinny być sporządzone w sposób wyczerpujący, szczegółowy i zrozumiały tak, żeby nie było jakichkolwiek wątpliwości co do zakresu żądania i podstaw jego realizacji. W tym sensie wymóg zamieszczenia uzasadnienia we wniosku o udzielenie pomocy służy zagwarantowaniu szybkiego i skutecznego przebiegu działań organów podejmowanych w ramach europejskiej współpracy administracyjnej (Gajewski S., 2017). Wprowadzono wymóg co do języka, w jakim sporządzony zostanie wniosek. Mianowicie powinien zostać sporządzony w języku urzędowym Unii Europejskiej. Jeżeli wniosek jest kierowany do organów administracji Unii Europejskiej, sporządza się go w języku urzędowym Unii Europejskiej, a jeżeli jest kierowany do organów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Samulska K., (2019), European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies*, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157


[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)

tłumaczy się go na język uzgodniony przez zainteresowane organy. A zatem wniosek składany do polskiego organu powinien być sporządzony w języku urzędowym UE, także w tym języku sporządzony powinien być wniosek, jeśli polski organ zwraca się do organu administracji UE. Jednakże w przypadku, gdy polski organ administracji publicznej kieruje wniosek do organów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, tłumaczy się go na język uzgodniony przez zainteresowane organy. Czyli, jak zauważa M. Błachucki, organ polski ma obowiązek przyjąć wniosek o udzielenie pomocy w każdym z języków urzędowych UE, ale jeżeli ten sam polski organ administracji publicznej zwraca się do zagranicznego organu państw członkowskich UE wtedy powinien z nim uzgodnić na jaki język należy przetłumaczyć wniosek (Błachucki M., 2017, s. 52). Koszty tłumaczenia będą ponoszone zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 260 g k.p.a. Ustawodawca wskazał, że zasady ponoszenia kosztów udzielenia pomocy regulują przepisy prawa Unii Europejskiej. W przypadku braku takich przepisów organ administracji publicznej ponosi koszty swojego działania. A zatem polski organ administracji publicznej poniesie koszty tłumaczenia wniosku na język urzędowy UE inny niż polski, chyba że przepisy UE stanowią inaczej. Rozwiązanie to służy uproszczeniu i odformalizowaniu europejskiej współpracy administracyjnej. Wyłącza ono bowiem konieczność dokonywania wzajemnych rozliczeń między podmiotami współdziałającymi, a w konsekwencji – możliwość powstania ewentualnych sporów na ich tle (Gajewski S., 2017).

Wniosek nie powinien zawierać braków formalnych, jeżeli jednak wniosek zawiera braki formalne organ wezwie organ wnioskujący do ich uzupełnienia w terminie czternastu dni od dnia doręczenia wezwania. W świetle art. 5 ust. 1 ustawy o języku polskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 931 ze zm.) wezwanie to powinno zostać sporządzone w języku polskim. Przepis ten stanowi bowiem, że podmioty wykonujące zadania publiczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonują wszelkich czynności urzędowych oraz składają oświadczenia woli w języku polskim, chyba że przepisy szczególnie stanowią inaczej. Tymczasem żaden z przepisów działu VIII a Kodeksu postępowania administracyjnego nie przewiduje odstępstwa w tym zakresie w odniesieniu do wezwania, o którym mowa w art. 260b § 2 KPA. Wydaje się jednak, że względy zapewnienia efektywności europejskiej współpracy administracyjnej przemawiałyby za sporządzaniem tego pisma w języku uzgodnionym między współdziałającymi organami. Brak uzupełnienia wniosku spowoduje zwrot wniosku organowi wnioskującemu bez jego rozpoznania. Zwrot wniosku nastąpi również, gdy brak jest podstaw prawnych do udzielania pomocy.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license  
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Samulska K., (2019). European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies*, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157

[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)



Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że w postępowaniu jurysdykcyjnym ustawodawca wskazał, że organ może wyznaczyć stronie termin na uzupełnienie braków formalnych wniosku nie krótszy niż siedem dni, pod rygorem pozostawienia podania bez rozpoznania. A zatem zarówno termin na uzupełnienie braków formalnych wniosku, jak i rygor ich nieuzupełnienia jest odmienny w postępowaniu zwykłym.


Wniosek o udzielenie pomocy powinien zostać rozpatrzony w terminie określonym w przepisach prawa Unii Europejskiej. W braku takich przepisów zastosowanie znajduje regulacja kodeksowa, która nakazuje rozpatrzenie wniosku bez zbędnej zwłoki. Kodeks postępowania administracyjnego nie definiuje pojęcia „bez zbędnej zwłoki”. W związku z tym doktryna podjęła się próby ustalenia znaczenia powyższego terminu. R. Orzechowski trafnie spostrzegł, że działanie bez zbędnej zwłoki to innym słowem zakaz nieuzasadnionego przetrzymywania spraw bez nadawania im biegu oraz obowiązek prowadzenia postępowania bez niepotrzebnych zahamowań w postępowaniu (Samulska K., 2017, s. 111). Ustawodawca zakłada, że podstawową formą komunikacji między organami administracji w ramach europejskiej współpracy administracyjnej powinna być droga elektroniczna. Intencją ustawodawcy wyrażoną w uzasadnieniu projektu ustawy (Uzasadnienie, Sejm VIII kadencji, druk Nr 1183, s. 81) było to, aby udzielanie sobie pomocy przez organy państw członkowskich uczynić możliwie odformalizowane i szybkie. Jednocześnie taka forma komunikacji ma wpływać na obniżenie kosztów całego postępowania. Przez drogę elektroniczną należy rozumieć środki komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 (Dz. U. z 2019 r. poz. 123.) ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, zgodnie z którym są to rozwiązania techniczne, w tym urządzenia teleinformatyczne i współpracujące z nimi narzędzia programowe, umożliwiające indywidualne porozumiewanie się na odległość przy wykorzystaniu transmisji danych między systemami teleinformatycznymi, a w szczególności pocztę elektroniczną. Można więc przyjąć, że przekazywanie informacji w ramach europejskiej współpracy administracyjnej może nastąpić za pomocą poczty elektronicznej, wiadomości SMS, wiadomości MMS, komunikatorów internetowych oraz niektórych aplikacji na urządzenia mobilne (Chmieliński P., 2015, s. 41-42).

### **Europejska współpraca administracyjna a ReNEUAL.**

Rozwiązania prawne ujęte w przepisach dotyczących europejskiej współpracy administracyjnej inspirowane są projektem „Modelu kodeksu postępowania administracyjnego UE” przygotowanego przez ReNEUAL (Research Network on EU Administrative Law), czyli Grupę Naukowo-Badawczą ds. Europejskiego Prawa Administracyjnego. ReNEUAL za cel objął opracowanie modelowych zasad postępowania

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 / Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Samulska K., (2019), European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies*, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157

[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)




administracyjnego. Podjęte działania były wynikiem rezolucji Parlamentu Europejskiego z 15 stycznia 2013 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej. W rezolucji Parlament Europejski zwraca się do Komisji o przedłożenie na podstawie art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie europejskiego prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego (Samulska K., 2017, s. 52). Wyniki prac Renual jako Zasady modelowe postępowania administracyjnego ujęte zostały w szczęście „księgach”. Księga V zatytułowana jest „Wzajemna pomoc”. Wynika z niej, że wzajemna pomoc to podstawowa forma wsparcia między władzami w wykonywaniu zadań administracyjnych w zakresie prawa UE. Wzajemna pomoc dotyczy administracyjnego organu wnioskującego o wsparcie do organu, który znajduje się w innym państwie UE. Wzajemna pomoc opiera się na wielu elementach. W sytuacji, gdy organ wnioskujący nie może spełnić jednego z jego zadań, organ innego państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej może wspierać organ wnioskujący w tym, aby ten spełnił swoje zadanie. Pomoc może przyjmować różne formy: transmisję informacji, przeprowadzenie inspekcji lub doręczenie dokumentu. Tym samym staje się jasne, że wzajemna pomoc ma zastosowanie do wniosku o pomoc pomiędzy organami państw członkowskich, jak również między państwem członkowskim i organem UE, tak długo, jak te wnioski są rozpatrywane w ramach prawa UE (Samulska K., 2017, s. 56). Nowa regulacja przyjęta przez polskiego ustawodawcę odpowiada kierunkowi założeń UE w zakresie wzajemnej pomocy w ramach administracji.

## **Wnioski.**

Zgodnie z projektowaną regulacją organy administracji publicznej będą obowiązane do udzielania niezbędnej pomocy, zarówno we wspomnianej wcześniej relacji horyzontalnej, jak również w ramach współpracy wertykalnej. Udzielanie pomocy i zwracanie się o nią będzie dopuszczalne wyłącznie w przypadku, gdy przepisy prawa unijnego tak stanowią, i zgodnie z postanowieniami prawa UE. Nowe regulacje stanowią zatem jedynie ramy współpracy, które wypełnione zostaną przez odpowiednie przepisy prawa materialnego. Obowiązek udzielenia pomocy, obejmujący przykładowo wykonywanie czynności procesowych oraz udostępnianie informacji o okolicznościach faktycznych i prawnych, będzie realizowany zarówno z urzędu, jak i na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego. Projektodawca formułując reguły europejskiej współpracy administracyjnej stawiał na jej odformalizowanie

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license  
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Samulska K., (2019). European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies*, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157

[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)


celem uczynienia jej efektywnej i sprawnej. Samo współdziałanie wydaje się bardzo efektywnym sposobem zarządzania sprawami administracyjnymi w sferze transnarodowej jako kompromis pomiędzy centralizacją i decentralizacją relacji pomiędzy różnymi organami działającymi w tej sferze. W tym układzie organy administracji krajowej nie tracą swej jurysdykcji, a jednocześnie organy transnarodowe zyskują wpływ na działalność administracji krajowych (Błachucki M., 2017, s. 38). Należy również podkreślić, że przyjęta w kodeksie postępowania administracyjnego europejska współpraca dotyczy wyłącznie współpracy w ramach postępowania administracyjnego, a więc nie może być stosowana na etapie postępowania sądowego lub wyjaśniającego czy przygotowawczego przed organami ścigania (Staniszewska L., 2017, s. 439).

### **Literatura przedmiotu:**

1. BŁACHUCKI M., (2017). *Współdziałanie organów administracji publicznej na szczeblu krajowym i europejskim w świetle nowelizacji kpa*, Radca Prawny. Zeszyty naukowe 2(11)/2017, s. 36.
2. CHMIELIŃSKI P., (2015). *Środki komunikacji elektronicznej wykorzystania w postępowaniu administracyjnym*, PPP, Nr 11, s. 41-42.
3. GAJEWSKI S., (2017). *Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA*, 2017, Legalis.
4. KĘDZIORA R., (2017). *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa, Legalis.
5. KRACZOKOWSKI A., (2018). *Komentarz do art. 260 a k.p.a.* [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. R. Hauser, M. Wierzbowski, Legalis.
6. SAMULSKA K., (2017). *Zasada szybkości postępowania administracyjnego w prawie polskim*, Warszawa, s. 111.
7. STANISZEWSKA L., (2017). *Model wzajemnej pomocy organów administracji publicznej w ramach modelu Kodeksu postępowania administracyjnego Unii Europejskiej* [w:] J. Supernat, B. Kowalczyk red. Kodeks postępowania administracji Unii Europejskiej, EuroPrawo, Warszawa, s. 439
8. WROBEL A., (2017). *System Prawa Administracyjnego*, t. 9, 2017, s. 437.
9. WYSZOMIERSKI L., (2018). *Komentarz do art. 260 a kpa* [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. M. Wierzbowski, A. Wiktorowska, Legalis.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

**Samulska K., (2019).** European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies*, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157


[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)

**Źródła prawa:**

10. USTAWA z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2017 poz. 935).
11. DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ, C 326, z dnia 26 października 2012 (Dz.U. UE C 326, 26/10/2012P.0001-0390)
12. USTAWA z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2018.0.2096) - Art. 260 f k.p.a.
13. USTAWA z dnia 7 października 1999r. o języku polskim, - (Dz. U. z 2018 r. poz. 931 ze zm.).
14. USTAWA z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną z dnia 18 lipca 2002 r., (Dz. U. z 2019 r. poz. 123.).
15. UZASADNIENIE, Sejm VIII kadencji, druk Nr 1183, s. 81.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article under the CC BY-NC license  
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

**Samulska K., (2019).** European Administrative Cooperation  
*International Journal of Legal Studies, 1(5)2019, 1(5)2019: 147 - 157*

[DOI 10.5604/01.3001.0013.3231](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.3231)